

Úr danska blaðnum »Vendsyssel Tidende« hava vit hesa samrøðu við Einar Kallsberg:

Store muligheder for dansk fiskeri

Markedssekretariatets sagkyndige i fiskerispørgsmål fortæller om, hvad dansk tilslutning til EF vil betyde

Einar Kallsberg

For fiskeriet vil dansk tilslutning til EF betyde væsentligt bedre afsætningsforhold med fuldstændig fri adgang til et stort europæisk marked. Fiskeeksporten slipper for told og mængdebegrænsninger, og dansk fiskeri får muligheder for at ekspandere hurtigere, end de fleste måske forestiller sig.

Denne vurdering fremsættes af markedssekretariatets sagkyndige i fiskerispørgsmål, konsulent Einar Kallsberg, som har deltaget i alle forhandlinger om dansk fiskeris problemer i forbindelse med Fællesmarkedet.

— Omkring 60 pct. af den danske fiskeeksport går i dag til de seks lande i EF og til England, som optages i de europæiske fællesskaber pr. 1. januar næste år, siger konsulent Kallsberg. Det vestjyske

marked er det vigtigste for fiskeeksporten til EF, og det vil kunne udbygges betydeligt, men også på andre markeder i EF vil der formentlig kunne regnes med god og stigende afsætning.

For dansk fiskeri vil der tillige være en betydelig gevinst at hente i de ordninger for pristabilisering, som EF betaler hovedparten af.

Et hovedsynspunkt er, at fiskerne skal have garanterede mindstepriser for alle vigtige fiskearter. Selv om man allerede har den fornødne hjemmel for mindsteprisordninger for en del af det danske fiskeri, har man kun gennemført mindstepriser for rodspejter.

Som deltager i EF må man indstille sig på ordninger, der bliver mere omfattende end blot at forhindre, at priserne går i bund.

Frit stillet

— Hvor langt er man i det nuværende EF med gennemførelsen af fiskerifaktalerne?

— Man er ikke nået særligt vidt — det må indrømmes, og det hænger bl. a. sammen med, at ordningerne i EF for fiskeriets vedkommende er forholdsvis nye. De første trådte i kraft 1. februar sidste år, og hidtil er de kun gennemført få steder, men i de seneste måneder er der kommet skub i tingene, og nu er man

Konsulentens »blå bog«

Einar Kallsberg, 39 år, født i Klaksvík på Færøerne. Cand. polit. i 1960 og samme år ansat i finansministeriet. To år senere til Færøerne for at løse seropgaver, og efter endnu fire måneder i København udsendt til den danske ambassade i Washington som finanssekretær.

Hjem til Danmark i 1966 og siden december 1968 ansat i udenrigsministeriets markedssekretariat som sagkyndig i færøske anliggender. Beskæftiger sig endvidere med grønlandske problemer i relation til EF samt med danske fiskerispørgsmål. Fra 1. august skal han i to år være til rådighed for Færøernes landsstyre.

i fuld gang med ombygningen. Man har dog tilstrækkelige erfaringer til at kunne sige, at mindsteprisordningen i EF virker i praksis.

Mindsteprisen på f. eks. sild af god størrelse og kvalitet i EF er for tiden 97 øre, og den er ved at slå igennem,

men alt tager jo sin tid, ikke mindst gennemførelsen af et så kompliceret system, som EF-mindsteprisordningen må siges at være.

— Vil det danske system med fiskeauktioner kunne opretholdes i EF?

— Ja, det er nærmest som skreddersyet til EF, og det må betegnes som helt ideelt i relation til prisordningen.

— Forudser man begrænsninger i landinger?

— Man kan tænke sig noget i den retning, men det er et spørgsmål, som fiskerne selv må løse gennem deres producentorganisationer.

Kommer der en periode med for store landinger og påfølgende lave priser vil man formentlig træffe modforholdsregler, fordi man selv skal bidrage med en del af omkostningerne ved mindsteprisordningerne, og man vil derfor være interesseret i at undgå, at for store tilførsler bliver et varigt fænomen.

Men i samme forbindelse må jeg nævne, at den enkelte fisker fortsat vil være fuldstændig frit stillet med hensyn til, om han vil med i producentorganisationen. Der bliver ikke tale om tvang, og der vil formentlig stadig være muligt at køre sit eget løb uden for organisationerne, men så bliver det på egen risiko.

Gode havne

— Hvordan er dansk fiskeri rustet til EF?

— Særlig godt, fordi det er meget effektivt og konkurrencedygtigt, og desuden har dansk fiskeri ofte bevist sin tilpasningsevne.

Af positive sider vil jeg også godt nævne, at på lidt længere sigt vil danske fiskere og dansk fiskeri i det hele taget kunne få fordel af de meget velplacerede, navnlig nord- og vestjyske fiskerihavne. De ligger tæt ved fangstelterne og i rimelig afstand fra de store forbrugermarkeder, og derfor venter jeg et behov for, at havnene og havnefaciliteterne i f. eks. Skagen, Hirtshals, Hanstholm, Thyborøn og Esbjerg må udbygges endnu mere, så de kan modtage større landinger, og så man kan tilvirke fisken på stedet.

Efter min vurdering har de store jyske fiskerihavne en betydelig fremtid for sig, fordi der er betydelig kortere sejltid til dem fra steder, hvor en væsentlig del af fiskeriet foregår. Kort sejltid giver forholdsvis lang tid til at fiske og bedre mulighed for at tilføre markedet frisk fisk, og det er hvad fiskerne er interesseret i.

Framhald á 6. síðu. (1)

tjak
um EF

Hvørs vilji?

Hví skulu vit siga NEI TIL EEC, tá oddafiskarnir bæði innan danska og norska sosialdemokratíð siga ja. — Leiðararnir siga ja, men meirilutin av teirra veljarum sigur nei. Jú, men, hvønn umbóða so Krag og Bratteli, tá teir ikki umbóða fakfelagsrørsluna og sínar egnu veljarar? Hesin spurningur verður viðgjörður í niðanfyrirstandandi grein, ið hevur staðið í norska stjórnskráblaðnum »Arbeiderbladet«.

Hví er Arbeidaraflokkurin so altrúur eftir at sleppa uppi EEC?

Fyrrverandi svenski javnaðarforsætisráðharrin Tage Erlander hevur orðað eina málsetan, sum eg vil halda ber í móti einum slag av demokratiskari kapitalismu. T. E. sigur: samfelagið er í stórum so skipað, at kapitalagnirnar hava varðveitt rættliga stóra makt uttanum lóggávvald og

stjórn. Tað, sum er høvuðsuppgávan hjá arbeidararørsluni, er at varðveita núverandi maktina soleiðis, at henda stóðan yvirhøvur verður hildin í javnvág.

Sosialdemokratíð verður so stutt ein umstítingarligur formyndari hjá tí kapitalistiska samfelagnum. Sosialdemokratíð góðtekur, at maktbýti í samfelagnum er órættvist, og eitt lítið harkalið av kapitalagnarum hevur alt ov nógv makt. Góðtakan av slíkum politikki er at smyrja eina alt annað enn luktfria smyrslu av demokratiskum hugsjónum yvir ein beiskan og órættvísan veruleika.

Tað er henda leið, ið førir til EEC.

Men kortini, verður sagt, er tað rett av demokratiskari arbeidararørsluni at fara uppi EEC. — »Demokratiska kapitalismen« er júst tann ideologi-

in, sum best hóvar teimum, sum fryst og fremst standa aftanfyrir EEC, og sum hava fingið síni sjónarmið og áhuga mál til tann berandi miðdepulín í Rómsáttmálanum.

Rómsáttmálin er og verður eitt skjal, ið lýsir áhugamálið kapitalleigaranna. Uppá teirra treytir er ætlanin at sameina Europa. Tað er at samarbeiða við og undirgeva seg hetta Europa, er at samarbeiða uppá treytir, sum ikki eru arbeidaranna. Grundvøllur EEC's er grundvøllur kapitalismens, og lutur sosialdemokratanna í EEC verður at vera iðnið medarbeiðarar í yvirbygginginum og at lappa uppá eina skipan, hvørs grundarlag er órættvist.

Kann tað vera rett — frá einum sosialistiskum sjónarmiði — at stongja landamørkin? Er hin einstaka tjóðin í dag ikki ótíðarhóskandi og ónyttlig?

Fólk, sum talað niðursetandi um hitt tjóðskaparliga sjálvræði, hava ikki skilt leiklut í dagsins stóðu. Ein tjóð er ein arbeidsfelagsskapur.

Tjóðin er ein náttúrlig eind, sum í oldir hevur ment seg gjøgnum fólksins arbeidi. Og kemur henda eindin til sjóndar í ótaldum stovnum og feløgum.

Tann tjóðskaparliga eindin er ein demokratisk verja móti tí falska internationala rákinum, ið kapitalurn flýtur á. Kapitalurin vil leggja niður landamørk, tí á henda hátt verður tað møgult at fjala maktina enn meir, gera hana ósjónliga og tryggja. Innan tann demokratiska karmin, ið kann vera um tað einstøku tjóðina, ber hóast alt til, um vilji er til tess, at raka kapitalin, fylgja honum og stýra honum.

Tað er ein sjálvoyðileggjandi mannaongd at gera tað einstøku demokratisku tjóðina veikari. Ein treyt fyri at eitt demokrati kann virka, er, at eindirnar ikki eru ov stórar, eg vil meina, at tað er eitt alment prinsipp, at tess størri eindirnar eru, tess meiri ódemokratiskir verða stovnamir.

Skulu vit meðni standa

óvirkanđi uttanfyri »tað nýggja Europa«?

Ein høvuðsuppgáva hjá tí demokratiskari sosialismuni er, at seta seg upp imóti tí rákinum, ið kapitalisman flýtur á. At savna maktina yvir 300—400 milliónum fólki í eina 14 mans stóra kommisión í Bruxelles, sum er óheft av parlamentariskari makt, er ein mannaongd, sum fylgir í fótsporun kapitalismunnar. Hetta er ósamanberligt við demokratiska og sosialistiska tankagongd. Maktin eigur at verða skipað í minni sjálfstýrandi eindir, og tað umfatandi samarbeiðið eigur at hvíla í prinsippinum um sjálvavgerðar rett í stórrí og stórrí ringum rundan um tær sjálfstýrandi eindirnar. Tað demokratiska sjálfstýrið á virkjum og arbeidsplássum eigur at vera grundstøðið undir eini nýggjari demokratiskari sosialismu.

Tann vegur, sum hetta framtidarlitil fylgir gongur burtur, burtur frá EEC.

EEC hugsjónin er ikki okkara.

a. s.